

POSTANOWIENIE

Dnia 4 października 2023r.

Sąd Rejonowy Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Izabela Śwital

po rozpoznaniu w dniu 4 października 2023r. w Poznaniu na posiedzeniu niejawnym

w sprawie ze skargi S. S. na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu T. O. w postaci postanowienia z dnia 29 września 2021 r. wydanego w sprawie Kmp 77/99

przy udziale wierzyciela Skarbu Państwa – Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. jako likwidatora Funduszu Alimentacyjnego oraz dłużnika – J. B.

zażalenia dłużnika J. B. z dnia 25 stycznia 2022 r. na postanowienie Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 15 grudnia 2021 r. w sprawie II Co 1683/21

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sędzia Izabela Śwital

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15 grudnia 2021 r. w sprawie II Co 1683/21 Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i W. w P. odrzucił skargę uczestniczki postępowania S. S. na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Poznań Grunwald i J. w P. – T. O. w postępowaniu o sygn. akt Kmp 77/99 w postaci postanowienia z dnia 29 września 2021 r. w przedmiocie nałożenia na skarżącą grzywny w trybie art. 886 § 1 kpc oraz wezwania do realizacji zajęcia wynagrodzenia za pracę dłużnika J. B.. Nadto Sąd, działając w trybie art. 800 § 2 kpc w zw. z art. 759§ 2 kpc przekazał zawarty w skardze na czynności komornika wniosek o zawieszenie i umorzenie postępowania w sprawie Kmp 77/99 Komornikowi Sądowemu według właściwości.

Podstawą rozstrzygnięcia Sądu w trybie art. 767(3) § 1 kpc było stwierdzenie nieusunięcia przez skarżącą braków formalnych skargi w wyznaczonym terminie, nadto pominięcie przy wniesieniu skargi trybu i terminu określonego w art. 767 § 1 kpc w zw. z art. 767 § 4 i 5 kpc.

Pismem z dnia 25 stycznia 2022 r. skarżący dłużnik – J. B. wniósł w terminie zażalenie na w/w postanowienie Sądu, domagając się jego uchylenia i podnosząc nierozpoznanie przez Komornika wniosków z dnia 7 czerwca 2021 r. o zawieszenie i umorzenie postępowania egzekucyjnego w sprawie Kmp 77/99, nadto niewłaściwe pouczenie o sposobie i trybie wnoszenia skargi na czynności komornika zawarte w zaskarżonym postanowieniu komornika.

Sąd II instancji ustalił i zważył, co następuje :

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd II instancji w całości podziela argumentację prawną i ustalenia faktyczne przedstawione w uzasadnieniu Sądu I instancji.

Zgodnie z treścią art. 767 # 1 kpc na czynności komornika, jak również na zaniechanie czynności przez komornika, przysługuje skarga do sądu rejonowego.

Skargę wnosi się do komornika, który dokonał zaskarżonej czynności lub zaniechał jej dokonania w terminie tygodniowym od daty czynności, gdy strona lub osoba, której prawo zostało przez czynność komornika zagrożone bądź naruszone, była przy niej obecna lub była o jej terminie zawiadomiona, w innych wypadkach od daty zawiadomienia o dokonaniu czynności, natomiast w braku zawiadomienia - od dnia powzięcia wiadomości przez skarżącego o dokonaniu czynności. Skargę na zaniechanie czynności komornika wnosi się w terminie tygodniowym od dnia, w którym skarżący dowiedział się, że czynność miała być dokonana (art. 767 # 4 i 5 kpc).

W myśl art. 298 § 4 ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (Dz. U. z 2018 r. , poz. 771 z późn. zm.) do skarg na czynności komornika składanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy (tj. po 1 stycznia 2019 r.) stosuje się przepis art. 767 § 5 kpc w brzmieniu dotychczasowym, z tym że skargi na czynność komornika dotyczące postępowań egzekucyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy (tj. przed dniem 1 stycznia 2019 r.) komornik, w przypadku braku podstaw do ich uwzględnienia, przekazuje sądowi właściwemu zgodnie z przepisami dotychczasowymi (tj. sądowi właściwemu według art. 767 § 1 kpc w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2019 r.).

Jak to zatem słusznie zauważył Sąd I instancji, wskazany wyżej przepis art. 767 § 5 kpc w brzmieniu obowiązującym w tej dacie, ma zatem zastosowanie do każdej skargi na czynność komornika wnoszonej po tym dniu, niezależnie od daty wszczęcia postępowania, w którym skarga została złożona (w tym również w przypadku postępowań wszczętych przed 8 września 2016r., jak w przedmiotowej sprawie). (Zob. Ustawa o komornikach sądowych. Komentarz do art. 298 [w:] R. Reiwer (red.), Ustawa o komornikach sądowych. Ustawa o kosztach komorniczych. Komentarz, C.H. Beck, Warszawa 2019).

Według treści powołanego art. 767(3) § 1 kpc, jeżeli skargę wniesiono po upływie przepisanej terminu, nie opłacono jej albo nie uzupełniono w terminie jej braków lub jeśli jest niedopuszczalna z innych przyczyn, sąd odrzuca skargę. Niezależnie od rozstrzygnięcia w przedmiocie odrzucenia skargi, sąd – na podstawie art. 767 (3) § 2 kpc - z urzędu wydaje komornikowi zarządzenia zmierzające do zapewnienia należytego wykonania egzekucji oraz usuwa spostrzeżone uchybienia, jeśli uzna, że zachodzi podstawa do podjęcia czynności w trybie art. 759 § 2 kpc, co w przedmiotowej sprawie egzekucyjnej nie miało miejsca.

Odnosząc powyższe uwagi do zażalenia dłużnika, należy stwierdzić, iż skarga wniesiona bezpośrednio do Sądu w dniu 26 października 2021 r. (k. 4), została wniesiona z pominięciem trybu i terminu określonego w art. 767 § 1 kpc w zw. z art. 767 § 4 i 5 kpc, co stanowi samodzielną podstawę jej odrzucenia na podstawie art. 767 (3) § 1 kpc.

Powyższej konkluzji nie zmienia okoliczność wadliwego pouczenia o sposobie i trybie wniesienia skargi zawarta w treści zaskarżonej czynności komornika (k. 181 v akt komorniczych). Ewentualna wadliwość pouczenia może stanowić podstawę wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wskazanego środka zaskarżenia, co w przedmiotowej sprawie nie miało miejsca.

Podkreślenia przy tym wymaga okoliczność, iż niezależnie od ewentualnej wadliwości pouczenia co do sposobu i terminu zaskarżenia postanowienia Komornika z dnia 29 września 2021 r., przedmiotowa skarga z dnia 26 października 2021 r. podlegała odrzuceniu w trybie art. 767(3) § 1 kpc z uwagi na bezsporną okoliczność nie usunięcia przez skarżącą braków skargi (k. 8 w zw. z k. 10 i k. 13 v akt niniejszych).

Z uwagi na powyższe zażalenie dłużnika z dnia 6 kwietnia 2022 r. podlegało oddaleniu w trybie art. 385 kpc w zw. z art. 397§ 2 kpc zażalenie podlegało oddaleniu.

Sędzia Izabela Śwital